

TEZA:

Sąd I instancji naruszył art. 17 § 1 pkt. 1 i art. 414 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, poprzez umorzenie postępowania w sytuacji, gdy po rozpoczęciu przewodu sądowego stwierdzono, że czynu nie popełniono co winno skutkować uniewinnieniem obwinionego.

WO – 191/22

ORZECZENIE

z dnia 11 stycznia 2023 r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: SWSD Paweł Libertowski /sprawozdawca/
SWSD Tomasz Jankowski

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka
po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2023 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego T.R. (...)

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. z § 7 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (t.j. jako Załącznik do Uchwały nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.10.2017 r.),

z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 29.06.2022 r. sygn. akt D 20/22 zaskarżającego to orzeczenie w pkt. I (co do umorzenia postępowania),

orzeka:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 29.06.2022 r. sygn. akt D 20/22 w pkt. I w ten sposób, iż uniewinnia obwinionego od zarzucanego mu czynu,
2. kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie w zryczałtowanej kwocie 1.800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych).

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 29.06.2022 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w sprawie o sygn. akt WO 191/22 umorzył postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. Jednocześnie kosztami postępowania przed Sądem I instancji obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych.

Obwinionemu w przedmiotowej sprawie zarzucono, iż dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w ten sposób, iż nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał wymaganych 40 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym, który trwał od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r., czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne, a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. z § 7 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (t.j. jako Załącznik do Uchwały nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.10.2017 r.).

Od powyższego orzeczenia na korzyść obwinionego odwołanie wniósł Minister Sprawiedliwości, zaskarżając owo orzeczenie w pkt. I tj. co do umorzenia postępowania, wskazując na naruszenie przez Sąd I instancji art. 17 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. i art. 414 § 1 k.p.k.

w związku z art. 74 [1] ustawy o radcach prawnych poprzez umorzenie postępowania w sytuacji, gdy stwierdzenie po rozpoczęciu przewodu sądowego, że czynu nie popełniono oraz nie zawiera on znamion czynu zabronionego, winno skutkować uniewinnieniem obwinionego. Minister Sprawiedliwości wniósł o uniewinnienie obwinionego ewentualnie o uchylenie orzeczenia Sądu I instancji i o przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców prawnych zważył co następuje.

Odwołanie okazało się być zasadnym.

Jak wynika z protokołu z rozprawy przed Sądem I instancji w dniu 29.06.2022 r. (k. 53-54) przedmiotem narady Sądu w przerwie rozprawy były okoliczności ujawnione pismem obwinionego z dnia 20.06.2022 r. dotyczące faktu, iż obwiniony w czasie przedmiotowego cyklu szkoleniowego (1.01.2018 – 31.12.2020) był zatrudniony jako referendarz sądowy w organach wymiaru sprawiedliwości i jako radca prawny z tego tytułu miał zawieszony prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego. Okoliczność powyższa jest bezsporna, nie budziła wątpliwości Sądu I instancji i wynika z ujawnionych w sprawie dokumentów dot. zatrudnienia obwinionego (k. 48-51). Była to przy tym okoliczność znana Sądowi I instancji w chwili orzekania w sprawie i rozpatrywana po rozpoczęciu przewodu sądowego na rozprawie.

Należy zauważyć, iż stosownie do § 10 ust. 1 pkt. 3 wyżej powołanego regulaminu zasad wypełniania obowiązku zawodowego przez radców prawnych (...) *Wymaganą minimalną liczbę punktów szkoleniowych w odniesieniu do radców prawnych: 3) których prawo do wykonywania zawodu zostało zawieszony na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o radcach prawnych zmniejsza się proporcjonalnie o okres zawieszenia, licząc w pełnych miesiącach kalendarzowych.*

Stosownie przy tym do art. 28 ust. 1 pkt. 2) ustawy o radcach prawnych *Zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego następuje w wypadku: 2) podjęcia pracy w organach wymiaru sprawiedliwości, w organach ścigania lub kancelarii notarialnej.*

W niniejszym przypadku zatem, z racji zawieszenia prawa obwinionego do wykonywania zawodu radcy prawnego w całym cyklu szkoleniowym w latach 2018-2020 z powyższego tytułu, obwiniony nie był objęty obowiązkiem, którego niedochowanie zarzucano. Zwrócić należy uwagę, iż choć obwiniony nie miał takiego obowiązku, uzyskał 23 punkty (z 40 wymaganych co do zasady) szkoleniowe w przedmiotowym cyklu szkoleniowym.

Z kolei stosownie do treści art. 414 § 1 k.p.k. *W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. **Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.***

Z powyższych względów należało na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzec jak w sentencji i uniewinnić obwinionego od zarzucanego mu czynu, którego nie popełnił.

Stosownie do treści art. 70 [6] ust. 2 *W razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. W pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych.* Mając na względzie wyżej powołaną normę, kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym należało obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.